

czwartek, 30.05.2024

Nabożeństwa czerwcowe

Taki charakter nadały czerwcowi Siostry Najświętszego Serca Jezusowego z Paryża w pierwszej połowie XIX wieku. W klasztorze tym żyła założycielka tego zgromadzenia – św. Zofia Barat (1779 – 1865). Tam w 1833 r. z inicjatywy kilku pobożnych osób zaczęto obchodzić czerwiec jako miesiąc Serca Jezusowego. Papieże: bł. Pius IX, Leon XIII i św. Pius X obdarzyli licznymi odpustami te nabożeństwa odprawiane w kościołach.

W sposób szczególny praktykę tę polecał św. Jan Paweł II. W swoich przemówieniach o kulcie Serca Pana Jezusa często wspominał o czerwcu, w którym wyrażamy Mu szczególną miłość i cześć. W jednym z przemówień podkreślił: „Miesiąc czerwiec jest w sposób szczególny poświęcony czci Serca Bożego. Nie tylko dzień – święto liturgiczne, które zwykle wypada w czerwcu – ale wszystkie dni. Z tym łączy się pobożna praktyka, aby codziennie odmawiać lub śpiewać Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jest to wspaniała modlitwa, w całości skupiona na tajemnicy wewnętrznej Chrystusa: Boga-Człowieka. Litanie do Serca Jezusowego czerpie obficie ze źródeł biblijnych, a równocześnie odzwierciedla najgłębsze doświadczenia ludzkich serc (...). Przemawia ona szczególnie głębokimi treściami teologicznymi w poszczególnych wezwaniach. Przez cały czerwiec trwa to pobożne skupienie, a szczytem jego jest uroczystość Bożego Serca”.

O ważności tego nabożeństwa, w którym Jan Paweł II był wychowany w Polsce i wiernie je praktykował przez całe życie, świadczy udział Ojca Świętego w nabożeństwie czerwcowym w Elblągu 6 czerwca 1999 r., w czasie pielgrzymki do ojczyzny. Powiedział wtedy: „Dzisiejsze nabożeństwo poświęcone Sercu Pana Jezusa przypomina nam o tej miłości Boga, której człowiek usilnie pragnie, i wskazuje, że konkretną odpowiedzią na tę miłość jest zachowanie Bożych przykazań w codziennym życiu”. Wyraził także radość z uczestnictwa w tym nabożeństwie: „Cieszę się, że ta pobożna praktyka, aby codziennie w miesiącu czerwcu odmawiać albo śpiewać Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa, jest w Polsce ciągle żywa i ciągle podtrzymywana”.

Słowa św. Jana Pawła II powinny być dla nas zachętą do troski o wierność tej pięknej praktyce, aby nadal było kochane i czczone na naszej polskiej ziemi Serce Pana Jezusa, zarówno w naszych parafiach, jak i w rodzinach. Dodatkową zachętą do tego winna być historia tego nabożeństwa w naszej ojczyźnie, która nazywana była przez św. Jana Pawła II drugą ojczyzną kultu Serca Jezusowego. Ten kult miał wielki wpływ na naszą polską pobożność, w której łączył się kult maryjny z kultem Bożego Serca. Można dodać, że ten kult przyczynił się również do zachowania ducha polskości oraz integracji wszystkich Polaków spod trzech zaborów. Najlepszym tego przykładem jest wielki kapłan i patriota ks. Stanisław Stojalowski (1845 – 1911), który był żarliwym apostołem kultu Serca Jezusowego. Widział w nim doskonały środek do integrowania narodu polskiego rozdzielonego przez zabory. Głosił miłość Boga do ludzi, która domaga się odpowiedzi nie tyle w słowach, ile w czynach, i starał się, aby ten kult służył zbrataniu narodu i umacniał ojczyznę rozdartą od wewnątrz. Dużą moc jednoczącą upatrywał w nabożeństwach czerwcowych, których był gorliwym apostołem. Starał się, aby łączyły one Polaków z trzech zaborów.

Nasz naród doświadczał szczególnej opieki Bożego Serca. Gdy zbliżało się wielkie niebezpieczeństwo nawałnicy sowieckiej w 1920 r., nasi biskupi zebrani na Jasnej Górze poświęcili Polskę Najświętszemu Sercu Jezusa. Było to pierwsze poświęcenie ojczyzny, a

dokonano go 27 lipca 1920 r. Biskupi wołali wtedy przed obrazem Matki Bożej Częstochowskiej, którą ponownie obrali naszą Królową: „W chwili, gdy nad naszą Ojczyznę i Kościołem naszym gromadzą się chmury ciemne, wołamy jak niegdyś uczniowie Twoi zaskoczeni burzą na morzu: Panie, ratuj nas, bo giniemy”. Przynęśli wówczas, że będą szerzyć wśród wiernych nabożeństwo do Bożego Serca. Niedługo po tym poświęceniu miał miejsce Cud nad Wisłą. To poświęcenie sprzed 99 lat powinno być dla nas, żyjących dzisiaj, wyzwaniem, abyśmy byli wierni naszym korzeniom i chrześcijańskiej tradycji oraz pobożności. Do tej tradycji należy kult Serca Pana Jezusa.

Z wielką radością i wdzięcznością przeżywalismy stulecie odzyskania niepodległości po 123 latach niewoli, gdy Polski nie było na mapach Europy i nigdy miało już nie być. Polska została miłością wskrzeszona. Był to niewątpliwie cud wyproszony w gorliwej modlitwie przez całe pokolenia naszych rodaków oraz okupiony ich krwią i ofiarą. Niech znakiem zewnętrznym naszej wdzięczności będzie uczestnictwo w nabożeństwach czerwcowych. Niech one nadal nas ożywiają i przyciągają, abyśmy jak najwięcej owoców czerpali z dobrze przeżywanych pierwszych piątków miesiąca i nabożeństw czerwcowych. Przeżyjmy czerwiec z Najświętszym Sercem Jezusa, pamiętając o zbliżającym się jubileuszu 100-lecia poświęcenia naszej ojczyzny Bożemu Sercu.

Ks. Józef Gawęł SCJ

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/artukul/143067/nd/Nabozenstwa-czerwcowe>

Więcej na temat nabożeństw czerwcowych

<https://www.niedziela.pl/tag/1042/nabozenstwa-czerwcowe>